

Lovforslagets §§ 1-9 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1137, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 241).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Peter Nielsen): Ved lovforslagets første behandling blev det drøftet, om det for cirkus- og varietéforestillinger ikke ville være mest rigtigt at give 50 kr.s skattefritagelse pr. forestilling i stedet for pr. forestillingsdag. Af kontrolmæssige grunde lader dette sig dog ikke gennemføre, og finansministeren har derfor i stedet foreslået, at den 50 kr.s skattefritagelse pr. dag ændres til 100 kr. Det vil betyde, at mange mindre cirkuser bliver fuldstændig skattefri, idet de så skal have en daglig indtægt på over 600 kr., førend der skal svares skat.

Filmsproducenterne har over for ministeren og udvalget anført, at refusionen på

35 pct. af forlystelsesskatten ved forevisning af danske farvefilm burde være 40 pct. for at dække de reelle meromkostninger. Ministeren har derfor stillet ændringsforslag herom, og dette er ligesom det første ændringsforslag tiltrådt af hele udvalget.

Det er værd at bemærke, at danske filmsproducenter fremdeles vil få refunderet forlystelsesskat af den hidtil gældende beregning på $\frac{7}{17}$ af entréindtægten og ikke af de reelt erlagte $\frac{6}{7}$. Det betyder, at den reelle refusion vil blive omtrent 50 pct. for farvefilms vedkommende, idet man f. eks. af en billet til 1 kr. 70 øre vil komme til at svare 60 øre i skat, og heraf vil den danske farvefilmsproducent få refunderet 28 øre, nemlig 40 pct. af de $\frac{7}{17}$.

På udvalgets vegne skal jeg anbefale de to ændringsforslag og lovforslaget til vedtagelse.

Vi er blevet gjort bekendt med, at de ambulante biografer måske ikke vil få nogen egentlig lempelse gennem dette lovforslag. Da rejsebiograferne ofte har en anstrengt økonomi, vil jeg henstille til den højtærede finansminister, om det ikke administrativt kunne ordnes således, at disse biografer også får en fordel gennem de nye regler. Det samme gælder forevisninger af kulturfilm.

Hanne Budtz: Det konservative folkeparti finder, at det ville have været heldigere at bevare forlystelsesafgiftslovens hidtidige princip om, at forlystelsesafgifter beregnes procentvis i stedet for som nu foreslået med en særlig fradragsregel, der alene bliver til gunst for biografjerne. Men hensynet til øjeblikkelig at komme den vanskeligt stillede biografbranche til hjælp vejer dog så tungt, at vi vil gå med til lovforslagets øjeblikkelige gennemførelse i den foreliggende form med de ændringer, som nu er foreslået.

Forholdet er det, at der eksisterer op til 40 år gamle aftaler mellem biograferne og filmsudlejerne om en procentvis betaling, men den beregningsmåde forskubbes nu — og

[Hanne Budtz.]

forskubbes bevidst af den højtærede finansminister. Jeg kan ikke se andet, end at det er en uretfærdighed over for udlejningsbranchen, der fuldt så meget som biograf-ejerne rammes af nedgangen i biografbesøget.

Hvis udvalget havde haft tid til nøje at drøfte denne sag og til nærmere forhandlinger med de implicerede og havde haft tid til at tage stilling til de mange enkeltproblemer, der blev rejst af deputationer til udvalget, havde vi kunnet nå til en bedre løsning; den højtærede statsminister bebudede jo allerede i sin åbningstale, at der ville komme et forslag om nedsættelse af forlystelsesaafgiften, så det kunne måske have foreligget noget før. Vi har altså haft meget kort tid til behandlingen af dette lovforslag nu, men jeg forventer, at vi til næste år får lejlighed til en indgående drøftelse af hele dette spørgsmål.

Vi har med glæde medvirket til en forbedret stilling for filmsproducenterne og til en forbedring af de små cirkusers økonomiske kår ved, at man gennemfører en fordobling af det daglig fradragsberettigede beløb. Men efter vor mening havde det været rigtigere dels at anvende et andet princip, dels også at støtte andre end de små cirkuser. Vi kan ikke se, at de, der ved dygtighed og initiativ skaber en stor omsætning og en stor fortjeneste, ikke skal have del i lempelsen af afgiften.

I øvrigt anbefaler jeg lovforslaget til vedtagelse.

Aage Fogh: Ved første behandling gjorde jeg opmærksom på, at jeg ikke syntes, lovforslaget var særlig overskueligt affattet. Jeg fik et svar fra finansministeren, der var mere muntert end sagligt, men det skal jeg ikke opholde mig ved. Jeg kan konstatere, at straks da sagen kom til behandling i udvalget, viste det sig, at praktisk talt alle udvalgets medlemmer havde samme opfattelse som jeg.

Jeg er villig til at stemme for det foreliggende lovforslag for at komme biografteatrene til hjælp.

Slutparagraffen giver den højtærede finansminister bemyndigelse til at optrykke loven, men jeg tror, finansministeren i stedet for skulle undersøge, om ikke man

hellere skulle omarbejde loven og fremsætte lovforslag igen i næste samling. Jeg forstod, at det ærede medlem fru Hanne Budtz var inde på det samme, og vi har drøftet sagen meget nøje i udvalget; der var for så vidt fra alle sider i udvalget enighed om, at det ville være ønskeligt. Jeg anbefaler altså, at man vedtager det foreliggende lovforslag, men overvejer at foretage omarbejdelse af loven i næste folketingsår.

Aksel Larsen: Efter debatten ved første behandling nærede jeg et, som det nu viser sig, noget vel naivt håb om, at man ville gennemarbejde lovforslaget, så det blev adskilligt mere overskueligt. Det er ikke sket, og det beklager jeg. Jeg kan jo godt se, at i det tempo, en sådan lovændring skal gennemføres, kan det være svært at få omarbejdet hele loven om afgift af forlystelser, men jeg henstiller på den anden side i lighed med foregående ærede ordførere, at man tænker på at få dette gjort. Det er selvfølgelig meget godt, at man formelt bibeholder en lov om opkrævning af en vis afgift og så indfører nogle regler, hvorefter noget af denne afgift skal tilbagebetales på en særlig måde. Det er muligt, at dette „hen til kommoden og tilbavs igen“-system er nødvendigt i den øjeblikkelige situation, men jeg tror altså ikke, det er holdbart i længden, og jeg tror, at det er upraktisk at have love, der er således udformet.

Jeg kan dog ikke tilslutte mig det ærede medlem hr. Aage Fogh, der advarede imod at optrykke loven med de ændringer, der er foretaget. Jeg er tilhænger af, at man, hver gang der vedtages ændringer i en lov, optrykker den i den formulering, den har fået med disse ændringer. Det er lidt vanskeligt, hvis man, når man skal finde ud af, hvad der står i en eller anden lov, først skal kigge i den oprindelige lov og derefter i 1, 2, 3, 4, 5 eller 6 senere vedtagne ændringslove. Jeg tror ikke, at det vil ruinere statskassen, at man ofrer det nødvendige papir og tryk-sværte til at optrykke lovene.

Selv om man optrykker denne lov, mener jeg dog ikke, at man skal slå sig til tåls dermed. Jeg mener, at man må kunne henstille til den højtærede finansminister at udarbejde et nyt, overskueligt forslag til lov om afgift af forlystelser, hvori disse

[Aksel Larsen.]

ændringer og måske også andre kommer til at indgå, således at der ikke først skal beregnes opkrævning af en afgift og derefter beregnes et tilbagebetalingsbeløb.

I øvrigt er vi tilhængere af lovforslaget. Vi kunne måske nok ønske, at man på visse områder var gået videre, men det betyder i hvert fald en nedsættelse af en skat, der har vist sig at være for høj. Derfor agter vi at stemme for lovforslaget, ligesom vi agter at stemme for de stillede ændringsforslag, der i hvert fald gør lovforslagets indhold bedre, end det var, da det blev fremsat af regeringen.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke for den almindelige tilslutning til det foreliggende lovforslags indhold. Jeg forstår, at der er flere af de ærede udvalgsmedlemmer — og også det ærede medlem hr. Aksel Larsen — der har visse særlige meninger om, hvordan lovforslaget skal opbygges; det skal jeg vende tilbage til om lidt.

Lad mig først nævne nogle spørgsmål, der er rejst, og som måske kan medføre, at det kunne være praktisk med en kort udvalgsdrøftelse mellem anden og tredje behandling, men det er i øvrigt ikke noget, jeg skal bestemme.

Det første spørgsmål drejer sig om rejsebiograferne, der har anket over, at de ikke kan få disse lempelser. Dette skyldes, at man ikke rigtig kan kontrollere dem; de har så spurgt, om de kunne få lempelser på samme måde som cirkuser. Det sidste vil jeg imidlertid finde særdeles upraktisk. Derimod kan jeg oplyse, at vi er ved at være færdige med at udarbejde et kontrolsystem, der vil muliggøre, at rejsebiograferne får lempelser på lige fod med andre biografer; så skulle det problem være løst.

Det andet spørgsmål, jeg vil nævne, vedrører lovens § 11, stk. 3. Det ærede medlem hr. Peter Nielsen var også inde på dette problem, nemlig de såkaldte kulturfilm, den gruppe af udenlandske film til oplysningens fremme, der ofte fremvises ved påske og andre højtider, uden at der betales afgift. Man mener, det ville blive vanskeligt fremover, hvis den billetpris, der skal gives, kun skal være $\frac{10}{17}$. Jeg skal hertil sige, at den godt kan blive $\frac{11}{17}$, så det, man bliver fri

for, kun er $\frac{6}{17}$. Jeg kan se, at det ærede medlem hr. Aage Fogh sidder og prøver på at følge med, og at han her mener at have et argument for sin indvending før; det skal jeg vende tilbage til.

De ærede medlemmer fru Hanne Budtz, hr. Aage Fogh og hr. Aksel Larsen var inde på det spørgsmål, om det var nødvendigt med denne refusion. Her vil jeg gøre opmærksom på, at det er ikke et spørgsmål om lovens opbygning og om den måde, hvorpå man skal affatte paragrafferne. Det er, hvad det ærede medlem fru Hanne Budtz øjensynlig er fuldstændig klar over, et spørgsmål om, hvorledes den nedsættelse, der gives, kan blive fordelt mellem biograf-ejerne og filmsudlejerne. Det er der vel i og for sig ingen grund til at lægge skjul på. Den erkendelse, der ligger bag dette lovforslag, er, at det særlig er biografejerne, der er i trang i øjeblikket. Har man den opfattelse, som det ærede medlem fru Hanne Budtz øjensynlig havde, at det i høj grad er udlejerne, der er i trang, skal man ikke benytte denne fremgangsmåde ved en nedsættelse. Det er et reelt problem, der foreligger, og man må formulere loven alt efter, om man har den ene eller den anden opfattelse.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh var inde på, at man burde komme væk fra det med syttendedele og lignende brøker. Det kan man naturligvis godt; det beror på, hvor meget man vil tage i afgift. Vi kan godt diskutere, om man skal gå over til rundere tal, men det er der ingen grund til at fremsætte et helt nyt omfattende lovforslag om. I øvrigt tror jeg, at loven, når den bliver optrykt med de foretagne ændringer, ikke vil være så uoverskuelig, som man har villet gøre det til.

Til slut vil jeg nævne en lille sag, som vi kan se på i udvalget; om vi kan finde en løsning, ved jeg ikke. Det drejer sig om lovforslagets § 2, den gældende lovs § 10, stk. 3, hvor der står:

„Under særlige omstændigheder kan finansministeren tillade, at en større del af afgiften end efter stk. 1 skal tilfalde indehaveren af producentrettighederne til en dansk film, når filmen tjener til oplysningens fremme.“

Det er en bestemmelse, det har voldt ret store kvaler at administrere — det ved alle,

[Finansministeren.]

der er inde i disse forhold — idet spørgsmålet om, hvornår en film „tjener til oplysningens fremme“, kan være særledes vanskeligt at afgøre. I øjeblikket er det sådan, at vi hører filmsrådet om det, men ofte kan man komme i den situation, at filmen ikke tjener oplysningens fremme, men alligevel godt kan besidde usædvanlige kvaliteter i andre henseender. Nu indrømmer jeg, at afgørelsen af, om filmen besidder sådanne usædvanlige kvaliteter, især i kunstnerisk henseende, er uhyre svær, og derfor har vi heller ikke haft nogen bestemmelse om det. Det ville måske være værd at overveje, om man kunne gøre en tilføjelse om, at bestemmelsen ikke alene gælder film, der tjener oplysningens fremme, men også film, der er udtryk for en bemærkelsesværdig kunstnerisk indsats eller noget i den retning.

Jeg synes i hvert fald, vi i udvalget skal drøfte, om vi kan nå videre frem på dette punkt.

Ellers skulle det kun glæde mig, om vi kunne få forslaget hurtigt igennem; udvalgsbehandlingen tilsigter ikke at forhindre, at lovforslaget bliver vedtaget før jul.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: Det glæder mig, at den højtærede finansminister igen fandt sig foranlediget til at gøre opmærksom på, at jeg gjorde forsøg på at følge med. Det gør jeg en gang imellem, men jeg vil gøre den højtærede finansminister opmærksom på, at det efter mit skøn ville være mere vigtigt, om de lovforslag, der blev fremsat, var formet sådan, at jævne folk nogenlunde umiddelbart kunne forstå dem. Det er efter mit skøn ikke tilstrækkeligt, at tingets medlemmer og andre uden for tinget, der har en speciel uddannelse, er i stand til at kapere forslagenes indhold. Det er nødvendigt, at folk i almindelighed kan det, og det er min helt bestemte opfattelse og mit indtryk fra udvalgets arbejde, at dette lovforslag er for knudret formuleret. Derfor har jeg foreslået at omarbejde det, og jeg føler trang til at sige, at hvis vi havde haft tid nu, havde jeg ikke anbefalet lovforslaget i den foreliggende skikkelse. Men altså, tiden var ikke til det, og for at skaffe biograferne den støtte, de må have, er

jeg villig til at stemme for lovforslaget. Jeg beder imidlertid om, at finansministeren vil overveje ændringer i loven og fremsætte forslag herom, så vi får god tid til at gennemgå dem i næste folketingsår.

Finansministeren (Kampmann): Næst efter at takke det ærede medlem hr. Aage Fogh, fordi han anbefaler at stemme for lovforslaget, vil jeg gerne til brug for mine overvejelser have at vide, hvad det er for reale punkter, det ærede medlem ønsker ændret inden for denne lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2, § 2, således ændret, og §§ 3-6 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om statsanstalten for livsforsikring.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1400).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-4 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.